

[Chr. A. Christiansen.]

modes, at det er en Følge af den Bestemmelse, der blev indføjet i Loven om Iværksættelse af offentlige Arbejder m. v. og Beskæftigelse af arbejdsløse, der vedtoges i Marts i Aar, hvorefter der stilles Midler til Raadighed til Omskoling og Opskoling af visse arbejdsledige. I disse Skemaer, hvor Arbejderne finder, at man stiller et utilbørligt Krav om at faa Indblik i deres Privatliv, spørges der om Ting, som man skulde synes fuldstændig hørte Privatlivet til. Jeg kan ikke gøre anden Slutning ved at se disse Skemaer, end at det maa være et Led i den saakaldte Omskoling. Der er som sagt stillet Midler til Raadighed i den nævnte Lov, og der er ogsaa taget Bestemmelse om, hvem der skal administrere denne Bestemmelse, men det morsomme er, at der ikke staaer noget om, hvilke Omraader der skal gribes ind over for. Det er derimod bestemt i Loven om Arbejdsfordeling § 8, men denne Lov er som bekendt udløbet pr. 31. Marts i Aar.

Jeg vil gerne i den Forbindelse tillade mig at spørge den højtærede Arbejds- og Socialminister, om man ikke under disse Omstændigheder maa anse de arbejdsløse for at være i deres gode Ret til at nægte at udfylde de her omtalte Spørgeskemaer. Jeg synes, at det engang igen skal slaas fast, at Samfundet har Pligt til at skaffe Beskæftigelse. Sker dette ikke i tilstrækkeligt Omfang, har de arbejdsløse Krav paa en Understøttelse, der ligger tæt op ad den tabte Arbejdsfortjeneste. Arbejdsløshedsloven maa snarest igen ændres. Arbejdsløshedsloven skal være en Beskyttelseslov og ikke en Straffelov. Forringelserne, der indførtes i 1942, maa udgaa, og Understøttelserne maa bringes op, bl. a. under Hensyn til de Pristigninger, der foraarsages af de trufne Landbrugsordninger. Hele Loven maa revideres, forenkles, samles og tydeliggøres, saaledes at det ogsaa bliver muligt for Kredse uden for Arbejdsministeriet, Arbejdsdirektoratet og Kassernes daglige Ledelser at tyde Lovens Bestemmelser. Arbejdsløshedsloven er, som den fremtræder nu, et Stykke politisk Skoffikningsarbejde. Vort Parti kræver en Revision paa dette Omraade, en Revision i den rigtige Retning. Vi ved, at den siddende Regering vil stampe imod dette, men Regeringen kan efter min Opfattelse kun forhale og ikke standse en fornuftig og retfærdig Løsning.

Arbejdsløshedslovens Uklarhed giver sig ogsaa mange synlige Udslag i de Dispositioner, der træffes i Beskæftigelsesudvalgene paa Landet. Under Finanslovdebatten i forrige Samling fremdrog jeg et konkret

Eksempel, hvor Beskæftigelsesudvalgets Formand i Hasle-Skejby-Lisbjerg Kommune tilsyneladende ikke kendte Begrebet Vejr-ligsattester. Jeg kunde i Dag føje mange Eksempler til, men jeg skal nøjes med et. I Taastrup i Jylland blev 3 Kassemødlemmer anvist til et Dræningsarbejde 5—6 km fra deres Bopæl. De havde imidlertid hverken Cykelgummi eller Træskostøvler, og Beskæftigelsesudvalgets Formand fandt derfor fornuftigvis, at de ikke var pligtige at tage dette Arbejde; de kunde godt fortsætte med Kontrollen. Den samme Afgørelse blev truffet, da der kom en fornyet Henvendelse om Arbejdskraft. Derefter satte Vinteren ind og standsede al den Slags Arbejde. Der blev imidlertid klaget over de 3 Arbejdere til Amtsanvisningen og Arbejdsdirektoratet, og Sagen blev til sidst indanket for Arbejdsnævnet. Den 24. September i Aar afgjorde Nævnet, at der foreslaa Arbejdsvægring, og at disse 3 Arbejdere skulde tilbagebetale 90 Dages Understøttelse. Det forekommer unægtelig mig, at saafremt der absolut skulde foretages en Tilbagebetaling, maatte den paahvile Formanden for Beskæftigelsesudvalget. Disse 3 Kassemødlemmer henvendte sig til den øverste Autoritet, de rettede sig efter denne Autoritets Afgørelse, og alligevel bliver de straffet. Der maa være noget i Vejen med en saadan Autoritet, og der er noget i Vejen med en Lovgivning, som sætter ukyndige Folk paa autoritative Poster.

Ogsaa Loven om kommunale Beskæftigelsesudvalg maa ændres, eller skal vi ikke hellere sige: afskaffes.

Hvad der ogsaa har medvirket til at skabe Utilfredshed og Uro paa Arbejdspladserne, er i høj Grad Mangelen paa Cykelgummi og Arbejdstøj.

Hvad der hidtil er gjort for at bøde paa denne katastrofale Mangel er ganske utilstrækkeligt. Arbejdernes faglige Organisationer har været stillet paa en Uriaspøst ved Fordelingen af de minimale Tildelinger, der kun har dækket en lille Procent af Behov og Efterspørgsel.

Det er maaske nok rigtigt, at de tre ret store Virksomheder herhjemme, som fremstiller Cykeldæk, nu er oppe paa en Kapacitet som før Krigen, men hvad der ogsaa er helt rigtigt, er, at der findes henved 2½ Millioner Cykler her i dette Land, og at der gennemsnitlig mangler et Dæk paa hver Cykel, altsaa ca. 2½ Million Dæk. Og det er ikke om en Maaned eller om et Aar, disse Dæk mangler, det er i Dag! Hertil kommer, at de Dæk, der fremstilles i Dag, kun har en Holdbarhedsperiode paa ca. 1/5 af, hvad de Dæk